

[Bjørn Poulsen]

Hr. Glistrup bliver vel ikke forbavset, hvis vi siger fra SFs side, at vi ikke vil være med til det her. Jeg synes nok, at man fra forslagsstillernes side skulle have tænkt sig lidt om, inden man lavede lovforslaget. Der skal vel først og fremmest en ændring af arbejdsmiljølovgivningen til, for at det i det hele taget kan lade sig gøre. Der er nogle regler om, at når man har et vist antal ansatte, skal der være nogle lokaliteter og faciliteter til stede. Der skulle i hvert fald en følgelovgivning til.

Det cirkulære, som er udsendt af finansministeren her for et par måneder siden, og som jo følger med forslaget, synes jeg nok er lidt betænkeligt. Jeg har været meget i tvivl, da jeg dels læste forslaget, dels prøvede at undersøge baggrunden for, hvad der er sket på området. Jeg er nødt til at stille ministeren det spørgsmål, hvor mange aftaler der egentlig blev fejlet af bordet, da man lavede dette cirkulære. Det at få tilskud til kantiner, marketenderier o.lign. har jo altid været en del af lønnen. Det er der ikke noget nyt i. Som gammel formand for et marketenderi ved jeg, at det var en del af lønnen, det var en del af de sociale goder, og hvis man har fejlet aftaler af bordet, så har man jo fjernet en del af lønnen for disse mennesker. Men jeg kender ikke det offentlige særlig godt på dette specielle felt, så det kan være, at jeg har taget fejl.

Som altid er bemærkningerne til et forslag, der er skrevet og redigeret af hr. Glistrup, interessante. Der er mange sjove bemærkninger. Jeg må indrømme, at der er en af dem, som jeg synes er helt ude af takt med det virkelige liv:

»Det afvises totalt, at det offentlige fortsat skal ligge under for den umoralske tese: den, der smører godt, kører godt.«

Jeg vil nok sige, at det er en tese, der virker alle andre steder, uanset om det er en motor eller det er i et forsøg på at sælge noget i Asien eller man gerne vil give folk, der gør en ekstra indsats, noget mere i løn. Det, man har gjort, hvad angår kantinedrift i offentlig eller privat regie, er, at man faktisk har givet noget, for at ens ansatte skulle have lidt bedre forhold. Jeg synes ikke rigtig, at tesen hører hjemme i dette forslag. Det har ikke meget med virkeligheden at gøre.

Det glæder mig oprigtigt, at fremskridtspartiet vil være med til at indføre næringsrig

skolebespisning. Det synes jeg er et spændende forslag fra fremskridtspartiets side. Kunne vi også blive enige om, hvad næringsrig føde er – det vil sige en lidt anderledes holdning fra fremskridtspartiets side til det forslag vedrørende levnedsmiddelloven, vi behandler for øjeblikket – så kunne det være, at der var lidt fornuft i at skrive dette. Jeg ved ikke, om vi kan forvente det i miljøudvalget fra fremskridtspartiets side. Det ville da glæde os kolossalt, hvis man mener noget med det, man skriver i dette lovforslag, for ellers er det jo bare pjat og papir, ikke spor andet, til at underholde os alle sammen med en torsdag eftermiddag. Jeg ved ikke, om det var det, der var meningen.

Grethe Lyngs (CD):

Det er aldrig kedeligt at læse fremskridtspartiets bemærkninger til de forslag, det fremsætter. De er krydret med nyskabelser i det danske sprog. Ind imellem er der dog tørre tal og nyttige oplysninger, må vi sige.

Centrum-demokraterne er enige med fremskridtspartiet i, at offentlige kantiner skal hvile i sig selv økonomisk. I det sparekatalog, der fulgte med til kommuner og amter ved sidste bloktilskudsreduktion, var et af forslagene netop, at disse kantiner skulle hvile i sig selv. De ansatte skulle ikke gennem tilbuddene i kantine have et tilskud til lønnen. Så langt er vi enige, men når forslaget også rummer tanker om, at patienter skal betale for kosten, så er vi ikke med længere. Det samme gør sig gældende, når der er tale om kongehuset og kommuners og amters repræsentation.

Centrum-demokraterne må derfor afvise lovforslaget, idet vi føler os dækket ind af den henstilling, indenrigsministeren har givet amter og kommuner.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS er imod fremskridtspartiets lovforslag og synes i øvrigt, at det er noget værre pop. Fremskridtspartiet skriver godt nok i bemærkningerne:

»På en måde kan man godt sige, at skatteyderne også betaler for et udsnit af mad, drikke og tobak, som ydes i den private sektor, f.eks. gennem repræsentationsudgiftsfradrag ... Nærværende forslag rammer ikke